Tárgy: Letétkezelési szabályok megsértéséről

MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA

FF/079/2020.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottságának Másodfokú Fegyelmi Tanácsa **dr. ……** fegyelmi ügyében a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának 2020. szeptember 28. napján 2020.F.168/5. szám alatt hozott határozata ellen az eljárás alá vont ügyvéd részéről bejelentett fellebbezés folytán 2021. április 23. napján tartott tárgyalásán a következő

h a t á r o z a t o t

hozta.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottságának Másodfokú Fegyelmi Tanácsa a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának 2020.F.168/5. számú határozatát helybenhagyja.

Kötelezi a Másodfokú Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet, hogy a másodfokú fegyelmi határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába 50.000,- Ft, azaz Ötvenezer forint másodfokú eljárási költséget.

A másodfokú fegyelmi eljárás átalányköltségét a Budapesti Ügyvédi Kamara a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidő leteltét követő 15 napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

Jelen határozat annak kihirdetése napján jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítésétől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az országos fegyelmi bizottság ellen – elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint – előterjeszteni. A perre a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes.

Indokolás:

Dr. …….. ellen a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa (továbbiakban: Elsőfokú Fegyelmi Tanács) folytatott le fegyelmi eljárást, és 2020. szeptember 28. napján kelt, 2020.F.168/5. szám alatt meghozott határozatában az eljárás alá vont ügyvédet egy rendbeli – folytatólagosan megvalósított − szándékos fegyelmi vétség elkövetése miatt 500.000,- Ft (azaz Ötszázezer forint) pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtotta, egyben kötelezte 80.000,- Ft átalányköltség megfizetésére.

A Budapesti Ügyvédi Kamara 2019. december 11-én kapta kézhez KGy bejelentését, amelyben az eljárás alá vont ügyvéd letétkezelését és elmulasztott tájékoztatását kifogásolta.

Bejelentő előadta, hogy 2016. végén, mint ingatlanközvetítő ismerkedetett meg az eljárás alá vont ügyvéddel. Az üzletkötés során derült ki, hogy van egy közös ismerősük, E.M.F, akivel a bejelentő 2016. márciusa óta ingatlanok miatt folyamatos üzleti kapcsolatban volt. Az eljárás alá vont ügyvéd tájékoztatta a bejelentőt, hogy E.M.F egy Németországban lévő gépjárműflotta adásvételi ügyében érintett, amelyről azért tud, mert a német partnerrel ő tartja a kapcsolatot. A gépjárművek korábban szállításuk során egy tűzeset részesei voltak, ezért kivonták azokat a forgalomból, és a gyártó – függetlenül a sérülés mértékétől – töredék áron egyben értékesítette a teljesen ép járműveket is. Az eljárás alá vont ügyvéd arról tájékoztatta a bejelentőt, hogy a flotta egyes darabjai alig károsodtak, és újra forgalomba lehet őket helyezni. A bejelentő leegyeztette az ügyvéddel, hogy E.M.F átadja a megvásárolható gépjárművek listáját a bejelentőnek, aki kiválasztott a listáról egy Németországban tárolt Mercedes … típusú járművet. A gépjármű megvásárlása céljából a bejelentő 2017. augusztus 17-én 2.316.000,- Ft előleget utalt el az eljárás alá vont ügyvéd letéti számlájára, azzal, hogy azt E.M.F-nek fizesse ki. Adásvételi szerződést csak később kötöttek a gépjárműre. A gépjármű szállítási idejét folyamatosan változtatták, majd kérték, hogy fizessen még meg 1.564.200,- Ft tárolási díjat is, amelyet a bejelentő 2017. október 24-én meg is tett. Ezt az összeget is az eljárás alá vont ügyvéd letéti számlájára fizette, majd − miután az ügyvéd arról tájékoztatta, hogy a tárolási díj iránti igény jogos − engedélyezte, hogy az összeget az ügyvéd kifizesse E.M.F részére. Az adásvételi szerződés a következő hónapokban sem ment teljesedésbe, a bejelentő hiába egyeztetett közvetlenül is E.M.F-nel, a pénzét nem kapta vissza.

A bejelentőt időközben mások tájékozatták, hogy az eljárás alá vont ügyvédnek írásban kellett volna szerződést kötnie a bejelentővel a tőle kapott megbízásról és a pénz letéti kezelésére. A bejelentő szerint az eljárás alá vont ügyvéd nem a bejelentő érdekei szerint járt el, részére hátrányt okozott a szóbeli megbízás teljesítése során, ezért kérte, hogy indítson a kamara eljárást az ügyvéddel szemben.

A Budapesti Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosa az ügyben 2019. december 17-én előzetes vizsgálatot rendelt el.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2020. január 2-án kelt nyilatkozatában elismerte, hogy a bejelentőt és E.M.F egyaránt ismeri. Ez utóbbi valóban megbízója volt, akivel a német gépjárműflotta megvásárlásával, forgalomba helyezésével és garanciális kérdéseivel kapcsolatban egyeztetett. Ugyanakkor állítása szerint a Mercedes-flottával kapcsolatos üzletet nem ő hozta szóba a bejelentőnek. A bejelentő volt az, aki jelezte felé, hogy a gépkocsi vételárát EMF kérésére az ügyvédi letéti számlára fogja utalni, mivel EMF-nek nincs bankszámlája. Egyúttal kérte a bejelentő, hogy a pénzt fizesse ki EMF-nek. Ezt átvételi elismervény ellenében meg is tette. A második utalás esetében is hasonlóan járt el.
Álláspontja szerint a bejelentővel nem állt megbízási jogviszonyban, letét őrzésére nem kötött szerződést, letéti szerződést csak EMF-el kötött. A pénz kiadása mindkét esetben meghatározott célra, a letéti szerződésnek megfelelő módon történt. A nyilatkozat kiemeli továbbá, hogy a bejelentő egyes dolgokban eltérően emlékszik ugyan a történtekre, mint az ügyvéd, ugyanakkor meglátása szerint megállapítható, hogy nincs helye sem letétkezelési szabálytalanság, sem tájékoztatás elmulasztásával kapcsolatos eljárásnak.

Az eljáró fegyelmi biztos az előzetes vizsgálati eljárás eredményeképpen 2020. június 17. napján fegyelmi eljárást kezdeményezett az eljárás alá vont ügyvéd ellen. A fegyelmi biztos szerint alapos gyanú merült fel arra, hogy az eljárás alá vont személy megsértette az Üt. 30/A.§-át, valamint az Letéti Szabályzat 9.-12.§-ait, amellyel 1 rendbeli szándékos, folytatólagosan megvalósított fegyelmi vétséget követett el.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács tárgyalásán az eljárás alá vont ügyvéd szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg és nem is mentette ki magát. Sor került a tárgyaláson a bejelentő meghallgatására, aki fenntartotta a bejelentésében foglaltakat, azokról részletes vallomást tett.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a bizonyítási eljárás és a rendelkezésre álló iratok alapján az alábbi tényállást állapította meg.

Az ingatlanközvetítőként dolgozó bejelentő 2016. márciusában munkája révén ismerkedett meg EMF szíriai üzletemberrel, majd 2016. végén ismerte meg az eljárás alá vont ügyvédet, akiről megtudta, hogy az üzletember jogi ügyeit intézi.

2017. február 8-án EMF (mint Letevő) és az eljárás alá vont ügyvéd (mint Letéteményes) „letéti szerződés" megnevezésű megállapodást kötöttek, amely rögzítette, hogyha EMF egy németországi Mercedes-flotta adásvétele kapcsán bármilyen összeg átvételére lenne jogosult, úgy a letevő jogosult megadni a letéteményes ügyvéd letéti számlaszámát. A szerződés rögzítette, hogy a Letéteményes a letett összeget kizárólag „Letevő rendelkezései szerint jogosult kiadni".

2017. nyarán a bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd egy ingatlan bejárása során találkoztak, és ekkor szóba került a németországi gépkocsiflottát érintő ügylet, amelynek keretében sérült Mercedeseket lehet jutányos áron vásárolni. Az eljárás alá vont ügyvéd jelezte a bejelentőnek, hogy ő intézi az ügy jogi hátterét. A bejelentőt érdekelte az üzlet, és az EMF által átadott listából kiválasztott egy 2015-ös évjáratú Mercedes … típusú járművet, amelynek vételára (forgalomba helyezéssel együtt) 25.310,- euró volt.

A gépjármű vételárából EMF 30%-nak megfelelő összeget kért az eljárás alá vont ügyvédi letéti számlájára átutalni. A szóban forgó összeget (2.316.000,- Ft-ot) a bejelentő 2017. augusztus 15. napján elutalta „gépkocsi vételár előleg" megjelöléssel az ügyvédi letéti számlára. Az utalást követő pár nappal később (de pontosan már meg nem határozható napon) a bejelentő és EMF gépjármű adásvételi szerződést kötöttek, amelyben rögzítették az adásvétel alapvető feltételeit, és a 30%-os összeget „foglalóként" jelölték meg. A bejelentő 2017. október 24-én, miután egyeztetett EMF-nal és az eljárás alá vont ügyvéddel, további 1.564.200,- Ft-ot utalt el ugyanarra a letéti számlára a tárgybeli gépjármű tárolási díjának ellentételezésére. Az eljárás alá vont ügyvéd mindkét átutalt összeget kifizette EMF-nek, de a gépjármű adásvételi szerződés nem ment azóta sem teljesedésbe. A bejelentő nem kapta meg a gépjárművet, de a már kifizetett összegeket sem kapta vissza.

A bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd nem kötött ügyvédi megbízási szerződést és letéti szerződést sem. Emiatt az eljárás alá vont ügyvéd a letétkezelés miatt kötelező ügyfél-azonosítást a felek vonatkozásában nem végezte el, és az általa kezelt letétet sem jelentette be a kamarai letét-nyilvántartásba.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács határozatában megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 1 rendbeli – folytatólagosan megvalósított – szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért 500.000,- Ft pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtotta. Elsőfokú Fegyelmi Tanács kötelezte továbbá az eljárás alá vont ügyvédet 80.000,- Ft átalányköltség megfizetésére.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács leszögezte, hogy a kifogásolt ügyvédi magatartásra 2018. január 1-ét megelőzően került sor, így az anyagi jogi normák tekintetében az 1998. évi XI. törvény (Üt.) és az 1/2014. (IX.03.) MÜK Szabályzat (Letéti szabályzat) az irányadó az ügyben, míg a fegyelmi eljárás lefolytatására 2019. január 1. után az Üttv. és a hatályos FESZ rendelkezéseit kell alkalmazni.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd teljes mértékben negligálta az ügyvédi letétkezeléssel kapcsolatos előírásokat, így nem készített szabályos ügyvédi letéti szerződést, nem rögzítette írásban a letét kifizetésének feltételeit, nem végezte el a kötelező ügyfél-azonosítást a felek vonatkozásában és az általa kezelt letétet nem jelentette be a kamarai letét-nyilvántartásba. Ezzel a magatartásával az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az Üt. 3.§ (2) bekezdését, 30.§ (1) bekezdés a)-c) pontjait és (2) bekezdését, az Üt. 30/A.§ (1) bekezdését, valamint a Letéti Szabályzat 9-12.§-ait.

Indokolásában kifejtette az Elsőfokú Fegyelmi Tanács, a tényállásban nem volt vitás, hogy a bejelentő két alkalommal is átutalt pénzösszeget az eljárás alá vont ügyvéd letéti számlájára, amely összeget az eljárás alá vont kifizetett EMF részére. Az utalásokról mind a három fél tudott. Ezzel lényegében az eljárás alá vont ügyvéd közvetített a bejelentő és EMF között a gépjármű adásvételének teljesítése érdekében. Azt nem tudta az eljárás feltárni, hogy a gépjármű adásvételét rögzítő szerződést az eljárás alá vont ügyvéd készítette-e.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a fenti tényállást jogi szempontból úgy értékelte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd teljesítési pénzletétet fogadott el a bejelentőtől, és ezen ügyletben a bejelentő volt a letevő, az eljárás alá vont ügyvéd a letéteményes és EMF a kedvezményezett. Erre tekintettel azt a kérdést kellett eldöntenie az Elsőfokú Fegyelmi Tanácsnak, hogy a letétkezelési tevékenység megfelelt-e az akkor hatályos jogi normáknak.

Az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentővel a teljesítési letétről írásbeli szerződést nem kötött, és a letét kifizetésének feltételét sem rögzítették írásban. Az elsőfokú határozat kifejti, hogy nem felel meg a jogszabályoknak az az írásos letéti szerződés, amelyet az eljárás alá vont ügyvéd EMF-nal kötött, és amelyet csatolt nyilatkozatához. Ez a szerződés ugyanis csak kétoldalú, abban EMF, mint letevő szerepel (noha valójában a letevő a bejelentő volt). Kiemelte továbbá, hogy a dokumentum azon kikötése, miszerint az ügyvéd a letett összeget a „Letevő [azaz EM F] rendelkezései szerint jogosult kiadni" önmagában is ellentétes az ügyvédi letét lényegével és céljaival. A jelen ügyben az ügyvédi letét funkcióját teljesen kiüresítette az eljárás alá vont ügyvéd, mert éppen azt a garanciális funkcióját nem tudta betölteni, amely arra szolgált volna, hogy a vevő szempontjából kockázatos ügyletet megfelelő biztosíték védje. Az eljárása során az ügyvéd a státuszával és a bankszámlájával bizalmat keltett a bejelentőben, ugyanakkor ez teljesen alaptalan volt, hiszen önmagára csupán, mint közvetítőre és nem ügyvédre hivatkozik az adott ügyletben.

A határozat kifejtette, hogy a bejelentő a tárgyaláson életszerű, logikus és összefüggő vallomást tett, ezért a tanúvallomást az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a határozat alapjául elfogadta. E vallomásból a határozat azt emelte ki, hogy számára az ügyletben az ügyvéd nyújtotta a garanciát, mivel az eljárás alá vont ügyvéd azt mondta neki, hogy ő a „gondnoka a pénznek". A laikus bejelentőtől nem várható el, hogy az ügyvédi letét jogszabályi hátterét pontosan ismerje, amelyről a letétkezelő ügyvédnek kell megfelelő tájékoztatást adnia, valamint a megfelelő okiratokat elkészíteni. A letéti szerződésnek tartalmaznia kell annak a megbízásnak a megjelölését, amelyhez a letéti szerződés kapcsolódik, valamint a letét kifizetésének feltételeit. Ezeket azonban az eljárás alá vont ügyvéd elmulasztotta, amely nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy a bejelentő – mint károsult – az általa kifizetett 3.880.200,- Ft-ot a mai napig nem kapta vissza.

Az eljárás alá vont ügyvéd teljes mértékben figyelmen kívül hagyta az ügyvédi letétkezeléssel kapcsolatos előírásokat, nem készített szabályos ügyvédi letéti szerződést, nem rögzítette a letét kifizetésének feltételeit, nem végezte el a kötelező ügyfél-azonosítást a felek vonatkozásában, az általa kezelt letétet nem jelentette be a kamarai letét nyilvántartásba.

A letétkezelés szabályainak fenti módon történő megsértése nem csak az adott ügyfél, de az egész ügyvédi kar érdekeit súlyosan veszélyezteti, hiszen minden ilyen és ehhez hasonló szabályszegés a pénzletétek kezelésének ügyvédi privilégiumát kockáztatja, hiszen az ügyvédi letét garanciális jellegébe vetett közbizalom megingásához vezethet.

A büntetés kiszabása során az Elsőfokú Fegyelmi Tanács súlyosító körülményként értékelte azt, hogy a vétség a letétkelezés fent már hivatkozott privilégiumát érinti, és azt, hogy több különböző szabályt is megsértett az eljárás alá vont ügyvéd (folytatólagosság), valamint, hogy a bejelentő kára nem térült meg. További súlyosító körülményként volt értékelhető, hogy az eljárás alá vont ügyvédet korábban már a fegyelmi bizottság jogerősen elmarasztalta.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács enyhítő körülményként értékelte az időmúlást.
A fegyelmi biztos javaslatával egyezően, mérlegelve a fegyelmi vétség tárgyi súlyát, az enyhítő és súlyosító körülményeket az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a maximumhoz közeli pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabását látta indokoltnak.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a pénzbírság szankció kiválasztása során az Üttv. 108.§ b) pontját alkalmazta, annak mértéke megállapításakor azonban (a FESZ 1.4-1.5 pontjai alapján) az ügyvédre kedvezőbb, elkövetéskori szabályokat alkalmazta (a jelenleg hatályos szabályozás szerint a pénzbírság maximuma már 1.000.000,- Ft, míg az elkövetéskor 600.000,- Ft volt).

Az elsőfokú határozat ellen az eljárás alá vont ügyvéd jelentett be határidőben fellebbezést.

Fellebbezésében elsődlegesen kérte, hogy a Másodfokú Fegyelmi Tanács helyezze hatályon kívül az elsőfokú fegyelmi határozatot, másodlagosan kérte, hogy változassa meg az elsőfokú határozatot akként, hogy a mulasztás súlyával arányban nem álló pénzbírságot mellőzze vagy összegét mérsékelje.

Az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezését azzal indokolta, hogy – noha a határozat által megállapított tényállást elfogadja – álláspontja szerint az Elsőfokú Fegyelmi Tanács tévesen állapította meg, hogy a felek között letéti jogviszony jött volna létre. Az eljárás során becsatolt letéti szerződést keret-jelleggel kötötte EMF-nel, annak célja az volt, hogy a gépkocsiflotta teljes vételárának meglétét a német flottaeladó részére lehessen igazolni. Ettől független volt a bejelentő egyetlen gépkocsi megvásárlására vonatkozó szándéka, így az nem tartozott a letéti szerződésben ismertetett ügyvédi feladatok közé. Leghatározottabb álláspontja szerint a bejelentő nem minősült levetőnek, mert a bejelentő számára is nyilvánvaló volt, hogy az általa a letéti számlára átutalt összeget a fellebbező köteles lesz EMF-nek átadni.

Hivatkozott továbbá arra, hogy a Kamara korábban, 2015-ben, egy másik ügyfél-bejelentésre vizsgálta azt a letéti szerződés mintát, amely teljesen egyezik a jelen ügy tárgyát képező dokumentummal, és azt a fegyelmi eljárást megszüntették, mivel semmilyen fegyelmi vétség elkövetését nem látta a fegyelmi bizottság megalapozottnak. Ezért a jelen ügyben teljes jóhiszeműséggel használta a letéti szerződésmintáját, felelősségét ezáltal nem negligálta.

Fellebbezésében az eljárás alá vont ügyvéd leszögezi, hogy készített letéti szerződést, és az abban szereplő ügyfél, EMF azonosítását elvégezte. A bejelentőt nem azonosította, mivel arra – véleménye szerint – nem volt szükség.

Vitatta az elsőfokú határozat azon álláspontját, miszerint a letét éppen a garanciális funkcióját nem tudta betölteni. Az adásvételi szerződés tárgyát képező gépjárművet ellenőrizte, az nem vitásan az eladó tulajdonát képezte, forgalomba helyezése megoldható volt, így a jogügylet nem járt semmilyen veszéllyel. Az is életszerű, hogy a megbízott (mint amilyen EMF is volt) a használt gépjárműért személyesen utazik ki, magánál tartva készpénzben a gépjármű ellenértékét.

Hangsúlyozta továbbá, hogy a letétet a bejelentő kifejezett szándéka és írásos nyilatkozata alapján adta ki, így nem tévesztette meg a bejelentőt a letét kiadásának feltételei vonatkozásában. Erre tekintettel a bejelentőt kár − a fellebbező eljárása miatt − nem érte. A jogorvoslati kérelem idézi a bejelentővel 2018. augusztusában és szeptemberében folytatott üzenetváltást, mint annak igazolását, hogy semmilyen garanciát nem vállalt a bejelentővel szemben, és nem is tévesztette meg magatartásával. Kitért arra, hogy a bejelentő semmilyen panaszt nem fogalmazott meg vele szemben egészen a kamarának benyújtott panaszig.

Hiányolja, hogy az elsőfokú határozat nem tartalmaz még utalást se arra, hogy bármely, általa elkövetett esetleges mulasztás mennyiben állna összefüggésben bármilyen kárral.

Ismételten elismeri az eljárás alá vont ügyvéd, hogy a letéti nyilvántartásba vételét figyelmetlenségből elmulasztotta, de ez semmilyen okozati összefüggésben nincs a bejelentőnél keletkezett kárral.
…

A Magyar Ügyvédi Kamara országos vezető fegyelmi főbiztos indítványában előadta, hogy jelen ügyben az Üttv. 138.§-ába foglalt rendelkezés az irányadó. E szerint hatályon kívül helyezésnek csak akkor van helye, ha a határozat megalapozatlan, vagy az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértés mellett hozták meg és a másodfokú eljárásban a megalapozatlanság, illetve az eljárás szabálytalansága nem küszöbölhető ki. Az országos vezető fegyelmi főbiztos álláspontja szerint a tényállás felderítésre került és helyes az abból levont ténybeli következtetés is. Indítványozta, hogy az Üttv. 138.§ (1) bekezdés c) pontja alapján a másodfokú fegyelmi tanács az elsőfokú fegyelmi tanács határozatát hagyja helyben.

A fellebbezés nem alapos.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a fegyelmi eljárás lefolytatása az Elsőfokú Fegyelmi Tanács részéről megfelelt-e a jogszabályokban, ill. a szabályzatokban előírt rendelkezéseknek.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács álláspontja szerint az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a jogszabályi előírásoknak eljárásjogi és anyagi jogi szempontból is megfelelően járt el, a határozat indokolási kötelezettségének eleget tett.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a 2021. április 23. napján tartott tárgyalásán az ügy teljes iratanyagát áttekintette. A tárgyaláson meghallgatta az országos fegyelmi főbiztost, az eljárás alá vont ügyvéd a szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg.

A tárgyaláson a Másodfokú Fegyelmi Tanács megállapította, hogy olyan ok, ami miatt hatályon kívül kellene helyezni a határozatot, nem volt.

A tárgyalás során a Másodfokú Fegyelmi Tanács meghatározta az elkövetett fegyelmi vétséget, vagyis azt, hogy milyen kötelezettségszegések alapozzák meg a fegyelmi büntetés kiszabását. Megállapította, hogy a letéti szerződéssel kapcsolatos ügyvédi kötelezettségek nem kerültek teljesítésre abban a letéti szerződésben sem, amelyet az eljárás alá vont ügyvéd írásba foglalt, és amelyet a szír állampolgárral kötött. Ugyanis, az eljárás alá vont ügyvéd már ez esetben sem jelentette be a szerződést a letéti nyilvántartásba.

A bejelentővel kapcsolatban azt állapította meg a Másodfokú Fegyelmi Tanács − az elsőfokú határozatban megállapított tényállással megegyezően −, hogy mivel EMF megbízásából az eljárás alá vont ügyvéd közreműködött a Mercedes-flotta német tulajdonosától való megvásárlásában, egyúttal közreműködött a bejelentő adásvételi ügyletében is. A bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd között a letét kezelésével kapcsolatban folyamatos kapcsolatrendszer volt. A bejelentő befizette a letéti számlára a tárgybeli összegeket, valamint (ahogy azt fellebbezésében az ügyvéd saját maga írja le) a bejelentő, mint letevő utasítására fizette ki az összegeket. A Másodfokú Fegyelmi Tanács álláspontja szerint ezzel már letéti jogviszony jött létre, ebből következően az eljárás alá vont ügyvédnek letéti szerződést kellett volna kötnie a bejelentővel és a szír üzletemberrel, és azt be kellett volna jelentenie a nyilvántartásba. Ezt a két kötelezettségszegést lehet tehát az eljárás alá vont ügyvéd terhére róni.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezésével kapcsolatban az alábbiakat rögzíti.

Jelen ügyben az eljárás alá vont ügyvéd elsősorban a tényállás jogi minősítését vitatta. A Másodfokú Fegyelmi Tanács egyet értett az elsőfokú határozatban kifejtett álláspontt al, miszerint az ügyletben szereplő három fél között teljesítési pénzletét jött létre. A teljesítési letét definíciójának teljes mértékben megfelelt a helyzet: a bejelentő (letevő) pénzt adott át az eljárás alá vont ügyvédnek (letéteményes) azzal, hogy azt EMF (jogosult) részére azt adja ki. Maga az eljárás alá vont ügyvéd is azt hangsúlyozta fellebbezésében, hogy az ügylet lényege az volt, hogy a pénz eljusson a jogosulthoz. Továbbá az átadott összegre maga is többször a letét kifejezést használta, vagyis arra saját maga letétként tekintett.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács nem tudta elfogadni a fellebbezés azon hivatkozását, miszerint a „Letéti szerződés" elnevezésű dokumentum, amely a fellebbező és EMF között jött létre, nem kifogásolható. Ezen letéti szerződés, ahogy maga a fellebbező is kiemelte, nem arra az ügyletre jött létre, amelyre vonatkozóan az ügyvéd elmulasztotta a (háromoldalú) letéti szerződés megkötését, így annak tartalma nem releváns jelen ügyben.

Nem értett egyet a Másodfokú Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd azon álláspontjával sem, miszerint a szóban forgó gépjármű adásvételi szerződés kockázatmentes volt. Ahogy azt fellebbezésében külön kiemelte, az eljárás alá vont ügyvéd tisztában volt azzal, hogy a szír üzletembernek a korábbi években több ügylete is meghiúsult már. Ennek az eladó személyében rejlő kockázatnak az ismeretében különösen arra kellett volna törekednie az eljárás alá vont ügyvédnek, hogy a pénzmozgáshoz megfelelő garanciákat rendeljen. Az ügyvédnek kellett volna azzal fokoznia az ügylet biztonságát, hogy kidolgozza azokat a feltételeket, amelyek bekövetkezésekor a letét kiadható, ill. meghatározza azokat az eseteket, amikor a letevőnek visszafizetendő az átutalt összeg (ahogy ezt a Letéti Szabályzat 11.§-a előírja). Ez egy laikus, magánszemélyként eljáró féltől, mint amilyen a bejelentő, nem várható el. A Másodfokú Fegyelmi Tanács álláspontja szerint önmagában már az a tény, hogy a bejelentő annak a tudatában volt, hogy egy ügyvédi letéti számlára fizeti ki a kért összegeket, önmagában alkalmas volt arra, hogy megtévessze a bejelentőt az ügylet garanciáival kapcsolatban.

Az ügylet kockázataival kapcsolatos érvelésében a fellebbezés arra is kitér, hogy EMF eljárása a szokásoknak megfelelő volt, amikor megbízottként készpénzben vitte volna ki Németországba a gépkocsi vételárát. Ezen érvelésével az eljárás alá vont ügyvéd saját korábbi állítását cáfolja, miszerint leellenőrizte, hogy a gépjármű eladója a szír üzletember lett volna ténylegesen, nem pedig csak egy közvetítő, megbízott az ügyletben.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a teljesítési letét kezelésének eredményes lefolytatását biztosította volna, ha a fellebbező megfelelő tartalmú (tehát a pénz kifizetés feltételeit kellő gondossággal meghatározó) letéti szerződést készít és azt a három ügyleti résztvevő aláírja.

A fellebbező nem igazolta a betegségével kapcsolatos állítását és azt sem valószínűsítette, hogy ennek okán miért nem tudta előzetesen kimenteni magát az elsőfokú tárgyaláson való jelenlét alól.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács álláspontja megegyezik az Elsőfokú Fegyelmi Tanács határozatában írtakkal, az eljárás alá vont ügyvéd eljárása során megszegte az Üt. 3.§ (2) bekezdését, 30.§ (1) bekezdés a)-c) pontjait és (2) bekezdését, az Üt. 30/A.§ (1) bekezdését, valamint a Letéti Szabályzat 9-12.§-ait, az ügyvéd szándékos kötelezettségszegésével az Üttv. 107.§ a) pontja alapján 1 rendbeli folytatólagosan megvalósított szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy az Elsőfokú Fegyelmi Tanács határozatában figyelembe vette és értékelte az enyhítő körülményeket, az elkövetett fegyelmi vétség tárgyi súlyára tekintettel megalapozottan alkalmazott az Üttv. 108.§ b) pontja szerint pénzbírság fegyelmi büntetést.

Ugyanakkor a Másodfokú Fegyelmi Tanács nem találta bizonyítottnak, hogy az eljárás alá vont ügyvéd magatartása és a bejelentő kára közötti ok-okozati összefüggés valóban fennállna, ezért azt − az elsőfokú határozattal ellentétben −, mint súlyosító körülményt, figyelmen kívül hagyta. A Másodfokú Fegyelmi Tanács a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa által hozott határozatot az Üttv.138.§ (1) bek. c) pontja alapján helybenhagyta.

Az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért az Üttv.142.§ (2.) bekezdés, valamint az FE 40.2. c) pont alapján őt a Másodfokú Fegyelmi Tanács másodfokú eljárási átalányköltség megfizetésére kötelezte.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja azzal, hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016 évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 608.§ (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy az elektronikus ügyintézésről szóló 2015. évi CCXXII törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési törvény) alapján elektronikus úton történő kapcsolattartásra kötelezett minden beadványt kizárólag elektronikusan – az E-ügyintézési törvényben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon – nyújthat be a bírósághoz, és a bíróság is elektronikusan kézbesít a részére.

Az E-ügyintézési törvény 9.§ (2) bekezdés b) pontja szerint elektronikus ügyintézésre köteles az ügyfél jogi képviselője. A közigazgatási peres eljárásban a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 13.§ (3) bekezdés c) pontja alapján a perre a

Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes. A Kp. 27. § (1) bekezdés b) pontja alapján az ilyen közigazgatási perben jogi képviselet kötelező. A Kp. 27. § (4) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 75.§ (2) bekezdés a) pontja szerint a kötelező jogi képviselet esetén a jogi szakvizsgával rendelkező fél a saját személyében tesz eleget a kötelező jogi képviselet szabályának.

Az országos fegyelmi főbiztos a keresetlevelet a saját nevében, mint jogi szakvizsgával rendelkező felperes a fenti módon terjesztheti elő.

A keresetet a Fővárosi Törvényszékhez címzetten, de az elsőfokú fegyelmi bizottság útján kell előterjeszteni a http://epapir.hov.hu szolgáltatáson keresztül. A benyújtáshoz segítséget itt talál: https://www.mük.hu/fegyelmi-ugyseged. A „CÍMZETT" mezőben a fegyelmi bizottságokról, valamint az országos fegyelmi főbiztosi és fegyelmi biztosi tisztséget ellátó tisztségviselői létszámáról szóló 11/2018 (VI. 25.) MÜK szabályzat 1. számú melléklete szerinti Regionális Fegyelmi Bizottság székhelye szerinti kamarát kell kiválasztani, kivéve azt az ügyet, melyben az elsőfokú közigazgatási szerv a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsa.

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsa által hozott határozat esetében a https://ugyvedikamara.hu felületén keresztül nyújtható be a kereset a „Belépés"-t követően ügyfélkapus bejelentkezéssel, az „Ügyintézés" menüpontot választva az „Új kérelem kitöltése" fülön keresztül a „Típus" menüszalagban az „Fegyelmi/vizsgálati ügyek" kategóriát kiválasztva.

Budapest, 2021. április 23.

2. sz. Fegyelmi Tanács

A határozat jogerős és 2021. június 28. napján végrehajtható.